

هر که این قسم الارواح را جهل روز در خانه بخواند یا کوزه رود هر روز هفت بار بخواند بعد از آن
هر کاری که کند راست آید و هر چه در دل دارد راست شود زیرا که پنج دانگ و نیم معزمین
قسم الارواح است اگر ضواحه که دم او روان شود پنج انگشتری سازد از پولاد و در وقت
خواندن در انگشت کند و در جواهرت بخواند و این نقش را بر انگشتری کند نقش ظالم نیست

قسم الارواح اسما

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِکَ لَهُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلِكُ الْكَرِیْمُ الْمُسَلِّطُ عَلٰی الْجِنِّ الَّذِیْ تَاخُذُهُ
الْاَرْوَاحُ بِطَاعَتِهِ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلِكُ الْكَرِیْمُ بِسَاعَةِ الَّذِیْ فَتَسُّ بِهَا
تَحْتَ كُرْسِيِّ اللّٰهِ وَ رُؤُوسَ الْاَخْبَارِ الْمُقَدَّسَةِ وَالْاَصْوَاتِ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا
جِبْرِیْلُ بَعْرَةَ الْمَلِكِ الْكَرِیْمِ الْاَعْلٰی فَوْقَ نُورِ الْاَنْوَارِ الَّذِیْ هُوَ بِيَدِهِ
وَعِیْمٌ ثَلَاثًا وَ سِتِّیْنَ عُقْدَةً اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا مِیْكَائِیْلُ وَاَنْتَ يَا اِسْرَافِیْلُ
اَنْتَ يَا عَزْرَ اِیْلُ وَاَنْتَ يَا رُومِیَّیْلُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا شَاطِیْرُ
العِزِّ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا سَهْمِیَّیْلُ بِمِیْكَائِلِ الْمَلِكِ وَ بِالْعِزَّةِ وَ الْجِبْرِوْتِ اَقْسَمُ
عَلَيْكُمْ يَا هَلِیَّیْلُ يَا كُرْسِیَّیْلُ الْكَرَامَةِ الَّذِیْ اَنْقَادُ لَهُ الْاَمْوَارُ بِاَرْمِئَتِهَا
اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا رُوحَیْلُ وَاَنْتَ هَرَقِیَّعَلُ وَاَنْتَ يَا اَصُورَیَّیْلُ وَاَنْتَ
يَا صِلَكِیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا عَرْمُوهَیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا طَفَطَفِیَّیْلُ
وَاَنْتَ مَطَلِكِیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا مِیْطِطِرُونَ الْمَلِكِ الْمُوَكَّلُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ
بِعِزَّةِ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الَّذِیْ لَا اِلهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمٰنُ

بطل
هفت روز در هر روز هفت بار بخواند یا کوزه رود هر روز هفت بار بخواند بعد از آن
هر کاری که کند راست آید و هر چه در دل دارد راست شود زیرا که پنج دانگ و نیم معزمین
قسم الارواح است اگر ضواحه که دم او روان شود پنج انگشتری سازد از پولاد و در وقت
خواندن در انگشت کند و در جواهرت بخواند و این نقش را بر انگشتری کند نقش ظالم نیست

بسم الله الرحمن الرحيم
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِکَ لَهُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلِكُ الْكَرِیْمُ الْمُسَلِّطُ عَلٰی الْجِنِّ الَّذِیْ تَاخُذُهُ
الْاَرْوَاحُ بِطَاعَتِهِ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلِكُ الْكَرِیْمُ بِسَاعَةِ الَّذِیْ فَتَسُّ بِهَا
تَحْتَ كُرْسِيِّ اللّٰهِ وَ رُؤُوسَ الْاَخْبَارِ الْمُقَدَّسَةِ وَالْاَصْوَاتِ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا
جِبْرِیْلُ بَعْرَةَ الْمَلِكِ الْكَرِیْمِ الْاَعْلٰی فَوْقَ نُورِ الْاَنْوَارِ الَّذِیْ هُوَ بِيَدِهِ
وَعِیْمٌ ثَلَاثًا وَ سِتِّیْنَ عُقْدَةً اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا مِیْكَائِیْلُ وَاَنْتَ يَا اِسْرَافِیْلُ
اَنْتَ يَا عَزْرَ اِیْلُ وَاَنْتَ يَا رُومِیَّیْلُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا شَاطِیْرُ
العِزِّ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا سَهْمِیَّیْلُ بِمِیْكَائِلِ الْمَلِكِ وَ بِالْعِزَّةِ وَ الْجِبْرِوْتِ اَقْسَمُ
عَلَيْكُمْ يَا هَلِیَّیْلُ يَا كُرْسِیَّیْلُ الْكَرَامَةِ الَّذِیْ اَنْقَادُ لَهُ الْاَمْوَارُ بِاَرْمِئَتِهَا
اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ يَا رُوحَیْلُ وَاَنْتَ هَرَقِیَّعَلُ وَاَنْتَ يَا اَصُورَیَّیْلُ وَاَنْتَ
يَا صِلَكِیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا عَرْمُوهَیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا طَفَطَفِیَّیْلُ
وَاَنْتَ مَطَلِكِیَّیْلُ وَاَنْتَ يَا مِیْطِطِرُونَ الْمَلِكِ الْمُوَكَّلُ اَقْسَمُ عَلَيْكُمْ
بِعِزَّةِ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الَّذِیْ لَا اِلهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيمِ أَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يُوَكِّلُكُمْ عَلَى الْأَنْعَامِ الْحَنِينِ وَالشَّيَاطِينِ وَالْمُرْدَةِ
 وَعَلَى بِلَامِنَالِ وَحَى لَا يُمُوتُ بِلَا زَوَالٍ وَأَنْتَ مِثْلُ جَمَلِ الْأَصْنَانِ
 الْمُرْدَةِ أَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِعَلِّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ أَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِاللَّهِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ اللَّهُ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ الْأَكْبَرُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُحْبَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
 الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ أَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِاسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ الْمَكْتُوبِ عَلَى
 سُرَادِقَاتِ الْعَرْشِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَبِالِاسْمِ الَّذِي تَعَلَّقَتْ لَهُ الْأَنْوَارُ
 بِنُورِهِ وَتَضَعُضَعَتْ لَهُ الْجِبَالُ الرُّوَاحُ مِنْ هَيْبَتِهِ وَعَلَى عَرْشِهِ
 وَخَلَقَ بِهِ خَلْقَهُ وَنَوَّاصِيهِمْ بِيَدِهِ وَتَصَلَّتْ لَهُ الصُّمُ السُّوَامُجُ
 الصَّلْبَةُ مِنْ مَخَافَتِهِ وَبِلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُرْدِيُّ بِكُنْيَايِهِ وَبِالنُّورِ الْمُتَعَالِ
 وَبِالْعَظِيمِ وَالْجَبُّوَةِ وَبِالِاسْمِ الَّذِي ذَلَّتْ بِهِ رِقَابِكُمْ وَتَرَاعَدَتْ بِهِ
 أَقْدَامُكُمْ وَخَضَعَتْ لَهُ صُدُورُكُمْ وَعَشِيَّتْ لَهُ أَعْيُنُ الْخَلَائِقِ مِنْ نُورِهِ
 وَتَخَصَّتْ لَهُ الْأَنْصَارُ مِنْ مَخَافَتِهِ وَبَلَعَتْ الْقُلُوبُ لَدَا الْخُنَاجِرِ مِنْ هَيْبَتِهِ
 أَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَالْكَرْبِيِّ وَبِحَقِّ كَهَيْعِصِ وَبِحَقِّ حَمِّ عَسَقِ وَبِحَقِّ
 الْمَصِّ وَبِحَقِّ ط مَا أَنْزَلْنَا وَبِحَقِّ يَسِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَبِحَقِّ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الرِّجْنِ

عَلَى قَلْبِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَقْسَمُ عَلَيْكُمْ بِحَقِّ كِتَابِ اللَّهِ الْمُنَزَّلِ
 عَلَى قَلْبِ أَنْبِيَائِهِ الشَّاهِدِ مُخْتَصِعًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِنُورِهِ وَأَسْأَلُكُمْ بِحَقِّ التَّوْرَةِ
 وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
 أَنْ أَجِيبُونِي وَأَطِيعُونِي وَأَطَعْتُمُونِي عَلَى مَا أَسْتَعِينُ عَلَيْكُمْ بِهِ وَ
 أَجْتَمِعُونِي جَيْمًا كُنْتُمْ مِنْ مَمْلُوكَاتِ اللَّهِ صَاعِرًا لَا تَمْلِكُ لِنَفْسِكُمْ
 ضَرًّا وَلَا نَفْعًا بِمَلَائِكَةِ رَبِّ الْعِزَّةِ أَجِيبُونِي جَيْمًا كُنْتُمْ وَأَجِيبُونِي
 يَا أَعْرَانَ هَذَا الْخَائِمَ أَهْلَكْتُمْ عُقْدَةَ بِلْتَارِ الْمُشْرِكِ بِالسَّمَوَاتِ
 السَّبْعِ وَبِكَلَامِهِ قُلُوبَ مَنْ نُورِ الْمَصْبِيحِ أَجِيبْتُمْ جَمِيعَ الْجِنِّ مُؤْمِنًا
 أَوْ كَافِرًا جَيْمًا كُنْتُمْ مِنْ بِلَادِ اللَّهِ صَاعِرًا مَكَانَ النَّاقِصِ بَعْدَ الْمُتَوَدِّعِ
 وَبَسْخَطِ اللَّهِ الْمُسْتَوْجِبِ أَجِيبُوا بِعَقْدِ اللَّهِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ الْوَحْيِ بَارِكْ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ يَا جَمِيعَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْمُحْسِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ
 الْمُتَّقِينَ أَنْ أَجِيبُونِي عَلَى مَا أَسْتَعِينُ بِكُمْ وَأَطَعْتُمُونِي عَلَى الْأَرْوَاحِ
 الْعَاصِيَةِ الْكَاذِبَةِ الْفَاسِقِ الْخَاطِبِ بَارِكْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ يَا مَبِطْرُونَ
 الْمَلِكِ عَمَّ غَرِمَتْ ضَوَانِدُهُ شُورٍ وَبِرَاجَابِ كَسَدِ أَضْمَارِ مَبِطْرُونَ
 آيَةُ يَا رُوشَةَ مَلِكِ نَهَاهُ تَعْقِيطَ دُورِشِ دُنَيْدِرِ أَبُو قَدْرِشِ
 طَبِطِطِي طَبُورِشِ سَجِيطَارِشِ كَبُورِشِ طَنِيرِشِ عَجَلُوا عَجَلُوا عَجَلُوا
 يَا أَصْحَابَ هَذَا الْعَرَبِيِّ مَرَجُونَ أَضْمَارَ ضَوَانِدِ بَاشِي قَدْرِ الْأَرْوَاحِ نِيْزًا بَانِدِ ضَوَانِدِ
 أَمْرِعْتُمْ قَدْرِ الْأَرْوَاحِ نَدَانِدْ هَجْ سُلْطَنَتِ نَدَارِ دَرِ مَعْمَدِنِ كَمْ بَقْتَرِ الْأَرْوَاحِ جِنِّ الرَّ

تسخیر آفتاب و زهره

توان سوختن و گرفتن و کشتن و در شیشه کردن و آنچه بدن ماند و اگر معزم را زحمتی
 یا ترسی یا بی خوابی باشد قدر الارواح بخواند اینست **بسم الله الرحمن الرحیم**
کِبِطُوشِ طَيْشَانِشِ كَيْطُوشِ طَارُوشِ حَيْنَاهُوشِ يَاهُوشِ طَارِشِ
يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ يَاهُوشِ
اَسَاءُ السَّاءِ السَّاءِ بِاِذْنِ اللّٰهِ الْقَوِي الْقَدِيمِ عَزَّ وَجَلَّ اَسْرِعْ اَسْرِعْ

قال الشيخ مهر که بنویسد این نام خدای که سریع مغلب العلوب و الابصار در اول روز چهارشنبه و
 با خود دارد هر کار که آید در عیب باسد ظاهر کرد و هر که بنویسد در اول روز دوشنبه سریع الغیب
 و با خود دارد هیچ چه خواهد که برساند و هر که بنویسد با سریع ما قرب ما من ماعول خدای که موالذی
 اساکم من عس و احده مسق و مستودع ما ارحطه سعو او را کشف هر چه خواهد که عاب باسد و نهان و
 مهر که بنویسد ان الله عزیز و الواسع حمار مار و بر خود او بر سلطان بد و نزدیک سعو و هر که مگوید العوز
 الحبار المنکه اگر خوار بگو غیز شود و اگر حق بود بلند شو هیچ اگر تا اثر نیند یکبار یاد و بار یک بخواند ولی باید
 که مداومت کند بر خواندن که چون زمان یاد و زمان مداومت کند موافق او شود بعضی عوالم این دعا و
 روحانیات این کلمات پیش او جمع شو چون سار مداومت کند و آثار آن در نفس خود بنید و حضور
 بسیار باید و صفای نیت باید و نظیم این غمب او را معلوم سعو : **ارای الم دینی و دنیا را فایده**
دارد است الغفور الغافر العفوالم ذکره و فرموده که مداومت کند برین ذکر که الکافی والغنی و
الفتاح و الرزاق بر سه مرتبه ادا شود لغمان خدای ارحمتی که خط نماید بدل او و اگر ساکن
حال خود را کم کند و برین اسماء مداومت نماید احوال خود را و فرموده که هر که مداومت کند بخواندن
الغنی فراخ گردد بر و اسباب میبشت دنیا و روزی و هر که همین العی را بنویسد و با خود دارد سود کند
مازکانی او و فرموده که هر که بخواند الودود و اللطیف الواسع الشهدید در باب خلوص و ذوق ان فایده
سند و فرموده که هر که بگوید اللطیف ما اسرع فرج باید از غم در وقت سحریها و بعضی از مشایخ گفته اند که
هر که بنویسد الله لطیف بعباده و با خود دارد انرا در انواع اعداد و وقت از همه در دوا شفا یابد مثال
و صاحب کتاب عامه المعجم مکتوبه که می از مودم این کتاب را در وقت ماه غار و بخر کرده ام و نویسم ام
و بر کور آن داده ام ساکن شد است در و درج ایشان اگر عرساں مان بوده و اگر اجل رسیده باشد

تسخیر آفتاب و زهره

در دستان و جان کندن شان آسان گردد و قال البونی که هر که مداومت کند بر ذکر بعلم و الحکیم آسان
 کند خدای بر او هر علم که خواهد و حکمتش روزی کند و فرمود التذرع ثم درین اسما داخل است و صاحب
 اللطائف فرمود که هر که اسمی بخواند که در وی باشد چون حکیم و عظیم و نکریم و مانند او در روزی نخست اول
 روز و مابین و اب ان بخورد شفا یابد ماطن او از درد ظاهر و باطن او نورانی شود . هر که بگوید
 الحفیظ سریع الاجابه در سفرها هرگز کسی که او از او برسد سس او نیاید و سلامت در همه معامله محفوظ بگذرد
 هر که نفس کند در خاتم اعداد و مق و در اعداد این حروف بنویسد اگر در خواب زود بیدار شود
 بد و نرسد و زیادت کند در نفس حروف با حفیظ اعظمی و همیشه با خود دارد از هر چه نرسد خدای
 نگاه دارد و اگر نرسد که در کاری افتد که طاقت آن کار ندارد تا ندکد که بسیار این بگوید و آیات نگاه
 داشتن از بلاها اله البکر شش بار بخواند و بگوید اللهم ما مثل الذکر و ما حافظ الذکر ما لک ذکر احفظها
 ما حفظت به الذکر انک قلت و فو لک الحق انا حق بر لنا الذکر و انا له حافظون اعطها ما کریم سه
 بار بگوید . هر که بنویسد اول ساعت روز یکشنبه الله نور السموات و الارض و با خود دارد
 سینه او کشاده شود معرفت و فراخ شود روزی او و فرمود که هر که خواند که حسری در خواب بنهد
 بگوید النور الباسط الظاهر بر و ضو باشد و در جامه خواب گوید تا در خواب شود و هر چه خواهد نام
 او بخواند همانرا در خواب بیند و فرمود به اسمی که در او باشد چون البتر الباقی الباری البعث
 نام هر روزی و زحمتی که حکم باشد بنویسد و از برای هر کاری که دشوار بود آسان کند خدای نرو
 و فرمود بونی که هر که در اول ساعت روز جمع بگوید الباسط و الجواد و بر عاده با حرف کند حرف
 طالع و غارب و با خود دارد هیچ کس را نظر بر وی نیفتد که نه او را دوست دارد نرس صعب
 و فرمود بونی که هر که بنویسد الحمار و الخلال و انرا در خاتم نهد و با خود دارد خدای او را بیعتی روزی
 کند در خلق و تعظیم و هر که بنویسد الحامل الحواد و با خود دارد و خدای او را جمال دهد و فرمود که
 هر که مداومت کند بر خواندن الحکم البروق السان زایل شود از و نرس و امن دلش روزی
 کند و اگر ارباب باطن باشد و مداومت کند در وقتی که شکمش خالی باشد حال او زناوت سود و
 در اسی در نماید که غمزد و اگر دکی سسار جوشد و در آن دکل مادد مد اردهان خود جو سس که شود
 و هر که بخواند در معانی کسی عمده که او نرسد خدای آن کس را رحم کرداند و فرمود بونی که هر که
 نفس کند اسم الحرس بر نفس روز جمع اول روز بار و در شنبه اول ساعت هر که این نفس را در دهان
 کند سسکی بود سس و اگر در آب کند و بخورد از آن آب سسار کند در رفتن و هر که نفس کند
 الجینس را هم ۲ بار مضافی بد و از ده بار و سس و نرسد این را به اردل خود سخن کند دل او
 با او سس بزرگ باشد از احوان و لطایف بزرگ و این چند شرط دارد طهارت ظاهر و باطن

تسخیر آفتاب و زهره

و الحروف ثمانية وعشرون حرفا والهمزة والمدة فتكلم ثلاثون فاذا كتبت هذه الحروف مضافا الى الهمزة المدة

مسا مکه باشدش و مداومت بر ذکر و خلوت و فرمود اسم خدای که اکرم الوهاب ذوالطول هر که بدین
 مداومت کند و روزی نیک باشدش اسان کند خدای بر روزی او را از حیثت که در حساب
 ناسدش و هر که این اسم را نفس کند و با خود دارد اسان کند بر خدای آرزوهای او را این رحمت
 و فرمود الشدید ذو القوة القاهر المقدر هر که کم همت باشد این را بگوید همت بلند شو و اگر
 ظالمی بروستم کرده باشد این را در صفت ساعت سب در خانه تارنگ که سه پوشیده باشد سر خود بر زمین نهد
 و بعد ازین دعا بگوید یا شدید خدای کفنی من فلان صدمه ببار بکون خدای کینه او را از ان ظالم ستاند و هر که
 این دعا را در انکشتن نفس کند و در انکشتن سینه بر یکی در نفس خود و دیگران از وی و خشم حمت در وی
 نگاه کند و بر سدا زوهم کردن کشان و سلطان صوفی او را سدا و طالع فرمود که هر که قصد دارد که
 اجانب شود بشتاب در این نگاه کند ماساری که لائق مطلوب او باشد و عدد هر اسمی ماحروف کند که الفلام
 نباشد چنانکه الغنی غنی کرد پس یاد کند اسم را عدد بر شرط طهارت و خلوت و فرمود سه ابوالعالم
 بونی که سر خدای در کتاب اوست و در کتاب در حروف و در عدد اوست و حروف ۲۸ است و نمبره
 و مدسی می شود هر که ترکیب کند این حروف سی ماری و جمع کند این را در پاره ششهای نور کامل هیچ کسی با خود ندارد
 که نه هر چه خواهد بر آید و در انجام اعظم نهان است و محزون و مکنون و عظیم و کبر الاشارة و در انجام ترکیب
 و هر که سرون ارد و فقی مناسبت او هر چه خواهد حاضر کند از مخلوقات خدای بقدرت او انست : نماز صحت
 صاحب اسباب هم رکعت در رکعت اول فای ۴۲ بار ان الکرسی یکبار در دوم فای ۴۲ بار الکرسی یکبار در
 سیم الحمد ۴۲ بار در چهارم الحمد حمل یکبار ان الکرسی ۴۲ بار : نماز کساده کارها چهار رکعت نماز
 کرد در هر رکعتی فای یکبار اذ اجان نصر الله بنجاه بار هر چهار رکعت را برین ترتیب کرد از بعد از نماز صبح بار
 صلوات گوید و صد بار اذ اجان نصر الله خواند ۳ روز روزه و بکار دهمه مسکوی وی کشاده کرد هر که در شب آدینه
 دو رکعت نماز کرد کلوب یکبار فای ۳ بار قل هو الله احد و لا بار این دعا را خواند خون سلام دهد از
 جانب راست ۳ بار این دعا را خواند نگاه از دست چپ ۳ بار بخواند و همچنان روی بجهت اردو
 از جای کسند و حمل و یکبار همین دعای بشخ را بخواند هر حاجتی که دارد روی بسجده آرد و سه مرتبه بار بگوید
 یا مفتخ الابواب و یا مسبب الاسباب و سه مرتبه بر دارد و صد بار صلوات دهد و صد بار استغفار
 کند و هر صاحب که خواهد رو اشود هر که دعاء کعبه علی کند بسیار در اجوائی سبز و فیتله سازد از کوه کنتان
 پاکیزه و این عوام را بران رکوه بوسد بای کجا و سگر و صد و بیست باره مقل هر فطره نصفی عدس در آن
 فیتله نهد و هم برسانی که از آن کنتان باره کرده بران فیتله بخورد مان باره های مقل را نگاه دارد که نترسد و آن
 را در جراغدان نهد و روغن کاه و تازه در آن جراغدان و روی او را سوی خانه مطلوب کند و بیوزد
 و صد و بیست مقل دیگر هر یک عقدا بخورد در پیش بنهد و می سوزد و میجر از کل سازد و آن خوب

ثلاثون و جمع ذکر فی ظرف لیال النور الکامله لا یجاد طلب به حاصله شانا الاله اعظم الاموال

و الحروف ثمانية وعشرون حرفا والهمزة والمدة فتكلم ثلاثون فاذا كتبت هذه الحروف مضافا الى الهمزة المدة

کوز

تسخیر آفتاب و زهره

۱۲۰

سز باشد مطلوب حاصل گردد و عوام صد و بیست بار بخواند بعد بار نامقل . الحک مکر زعفران بکدرم
 و کندر بکدرم علق ساج بکدرم سدر روس بکدرم جمله را بکوب و چیس کن و یک جاب ساز و ده بار
 لوانز نار اکتوان و چهار در آتش انداز مکت . آگویی سوس بر پوست اهو مار کا عد مهر زده
 وقتی که خواهی عسک و زعفران و در شیشه انداز و ده عدد فلغل ساه سار و بر هر بلبل بقدر جا کم را آمار
 خواهد ناچار و سه بار کوی هر بلبل بلبل سلمان بوی سح حادوان بوی در موضع هندوستان بوی
 فلان را دو ان کن بر اثر اراشی سوزان کن از عشق منش سرگردان کن و انگاه بلبهارا در هاون
 کن و بکوب و در شیشه کن و باره کلاب دروی کن و بوبه با خوشی دو دکن و در شیشه بوی های فوش
 انداز و در شیشه را اسوار کن و در زیر آشی دخی کی چنانکه اندک نقش بدور رسد و اگر بیشتر رسد
 هر چه در شکم او بود سعد و هلاک شود ده روز بکدر در حران و سوزار شعل . الحک زعفران بکدرم
 علق ساج سدر روس عسک روج عود عنبر جمله از هر یک کدرم بگیر و جمله را بکوب و بجمه هم جمع کند و بری
 ادویه ده تا مار اخلاص و معوذتین و فای و لوانز نار برین و چه هر یکی را همان عدد کجواد و بعد از آن
 هفت جاب سازد نام او بسوزد این چهار نام از عهد نام سلمان است برای هر مہمی که خواهی
 حکمت جاب هر او بکنار بر عود و عنبر خواهد و دو دکنند از برای بغض برینل و رسکار و
 بوساد بر از یک کبار خواهد و دو دکنند و نامها اینست . فیتقطوین . و مینوین . و
 اریس . و سقطینا . اما اعظم که شب ادینه و شب شعبه و شب چهارشنبه قرازه می باید
 کرد در شب صد و بیست بخوری ماند سوخت و ترتب کور بغل اوجی و دعاء بنج ماند کرد اسما
 اینست شدک یونز رعی دو تا منوعا غالما طیبو ثونا شلیخا ملیخا ملخو نا و یا فر تو ثا
 که بعضی جم عسی و صلی الله علی محمد وآله اجمعین . اگر خواهی که دشمنی را مسمی خود کردی
 که هر از فرمان تو کشد سارح سکل دیوانه و کوننار و برکن اصاب برست که و عود و زعفران و
 مسک از هر یکی نیم درم کوری سگه کوری زر د کور مای عسک بحان و مسک بر زمین و بی سندان
 و آه انگری و اخلاص و معودتس بر یکی سوره حد اکاره بفتاد مار کجواد تا نماره را آمار و سوزاند
 و خنی و دیوانه شعل و یکی ساعت و بی سوزاند بودن و بعد از دو و بری بر و مسلط شعل و هر ساعتی
 در دل و بی آفت و محبت نژای اندازند که محبت و آرموره نان و حلوائ کرم بدهد و در حرام
 نگوشت نام سرد شعل اگر خواهی برادر را خواب بند و قرار نماید در خانه تنها بنشین و با کسی
 سخن نکوی و این عکب را ده بار بر سر خود بخوان و بدم و هر سار که کوان کوی بزن
 را در زیر سر خود بند و کعب و اگر مہرب است این کار کند ان
 بیام اربعه و آنکه
 کسی از غم عشق او سار کرد و عکب است

لو انزلنا هذا القرآن علی جبل لراى اية خاشعاً متضرعاً من خشيته الله وتكلم الامثال

فانزلنا هذا القرآن علی جبل لراى اية خاشعاً متضرعاً من خشيته الله وتكلم الامثال

۱۷۱۱۴۵

لا اله الا هو علمه توكلت و هورب العرش العظيم

تسخیر آفتاب و زهره

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى بعبدہ ليلما من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى باركنا
حوله يا سيد السادات يا غافر الخطيات يا منزل البركات الحمد لله بنو سبركاغذ و برنازوی
راست سداست ساهما مطعما و من كل حسنه تامس فزار اصلها ثاب و فرعها في السماء حسنه تزلزلها
سجل اقباب كشميرى از اقبابى روايت كسد كه دحسى بود وان دحرا عوس برادر بود نيك مكاره
و ساحر صانكه در ملك كشميرى حرف او سود وان دحرا نيك عدوت بود با او صانكه در خون يكد بگرشته
بودند در گرفت كه در حق اين عوس برادر كارى كنم كه در جهان يادگار ماند و تا جهان باشد از من ياد
كوند و فرمود كه استخوان ادم بساوردند و بسودند و بروى اين افسون بر خواند و انگاه انرا بر
كاعدى گرفت و چهار بار ديگر بخواند بروى بعد از ان كوزه رنوب نارسيده آورد و در كوزه كرد
و نام ان را بر كوزه نوس و كوزه زادر كور دهن كرد افسون ايشب آيخا جام از ترا

جام آن بر اجام و زجل جام اميا جام
عبدالله هلال گوید سارمقل سياه بیدرم سندروس بیدرم زعفران بیدرم در
هاوان بکوب و هفت قسم کن برخوان ازین قسم معمار بار الحمد و معمار بار قل اعوذ
بر الفلق و معمار بار قل اعوذ بر الناس و معمار بار لوانزلنا و انگاه
نشیب انکس دو در کس قسم کرمه مایه المجه و التمشق و السلام

II
10
11
12
13
14

باب اگر کوزه کرمه به قرار کنی از عشق حرف
رودن ۲۵۸۶۶۲ رگم و سه بار
قول با ابا الهی کردن خوانده و بهر عین رسی
بیکره نیزنی ختم سه بار خوانی بپند بهار
که با نیک درشته کشته در دهن کوزه
بروی ریزد در پیش آتش به بخون
اگر انکس بعد از این بیاید در این بیاید
دعا و فریاد شدن نمک جو بست دعا بسبب
اللهم یا فالج اللهم و کاشف البغ و با صدق الوعد
و ناموی العهد یا حی یا قیوم لا اله الا انت و صاگر
نامن الله و ما خاف منن و ادر عس و رحمت
دعا و فریاد شدن نمک جو بست دعا بسبب
اللهم یا فالج اللهم و کاشف البغ و با صدق الوعد
و ناموی العهد یا حی یا قیوم لا اله الا انت و صاگر
نامن الله و ما خاف منن و ادر عس و رحمت
دعا و فریاد شدن نمک جو بست دعا بسبب
اللهم یا فالج اللهم و کاشف البغ و با صدق الوعد
و ناموی العهد یا حی یا قیوم لا اله الا انت و صاگر
نامن الله و ما خاف منن و ادر عس و رحمت

از برای فریب نداشتن هر که زین نامها بر کار خود بخورد
دارد هرگز بیارنگد و اگر خواهی که بیارنگی بر مال هر چه بگذرد
بیش از پنج مرتبه بخوان تا ما است اسهوا و ظهور
و ظهور ما است سبب الله

تسخیر آفتاب و زهره

بکین دختر خواهر برده بعد از وفات شوهر دختر خواهر و یکی دختر خواهر برده

منقول است از ابو علی سینا که این علم را بر آب روان بر خواند بخواند شخصی را به پینه بر کوهی و سلام

نشته میباید آن کار از آن جور آب منور و باز بنده در وسطه بنده از دو عامل باید که از آن سفید رود در میان

حقه مسین نهد هر گاه که در آن سعله در آتش نهد آن شخص میباید طلب او را صل کند دعای است

دیدم که سیاه که در وی میسندک نباشد و ناخن او چشم خونناخن دیورا خود بسم الله الرحمن الرحیم هونوی خانونی

بسیاید و از جوب بیدیل سازد و در چشم جب کشد از هر تجمیم تا جیایا از پینه پس کزنی بی واری هونوی

در ساحن محفل بریان چون خوانند که بر یا ز یا ب پینه بنده زهره ماریاه

و زده که سیاه و زهره که سال ساه و زهره ماکیان باید که مگر سیاه میزد و اندر چشم کشد در حال بریا نزار پینه و حاجتی که دارد بر آید نوع

استانده خایه مور ساه و پس بنده در باون و مادر سخن جنی خورد کند و در چشم کشد بعد از آن که خشک کرده باشد شب بخورد و پینه

و بنوس بر ورق آسوجون بد بد و بسند روس بخورد کن و بر پینه زنی بند که ایستاده بود از نه چه در دل دارد جز در هر دو به در مدت

دو ماه کرده باشد جز در دو شبمان ندر آن که ماطله پس و خشکی

س س س س س س س س س س س س س س

اگر خواهد شب بخورد روز به پینه بنده دل سیاه و دل که سیاه و در چشم کشد بعد از آن که خشک کرده باشد بخورد روز به پینه بنده

از برای زبان بند سوره المانشح

۳۶۱ بار خواند

در پینه دانه باموز

در استاز در زم

سازد در سوره

موت

Handwritten marginal notes on the left side, including the name 'هونوی' and other illegible text.

Handwritten marginal notes in the bottom left, featuring a circular stamp and several lines of text.

Handwritten marginal notes in the bottom right, including a circular stamp and illegible text.

تسخیر آفتاب و زهره

به آنکه این کلام را دعوته الکبیر میگویند و جبب الکبیر نیز میگویند و این بگویند است بر جنیان که صاحب لقبه یعنی
 یهودان و ترسیان و معان و آتش رشتان و مسلمانان بر حمله بگویند است بضرورت است از اضرابی باید
 تا معزم چه فرمایند مهم و کار او می باید است

بسم الله الرحمن الرحیم و به ستم

نگر و سپاس ستایشم خدا را اجل جلاله که آفرید کار طبایع و ارکان است
 و در دباد برینغامبری که بهتره از انس و جانست اما بعد جدین گویند
 مؤلف این کتاب محمد ابن سراج الدین السکاکی چون بدنی در ضنون
 تنجات کو اکب و تنجات جن و انس معلم حب و بغض مشقت کشیدم
 و بجل آوردم و بخاصیت نه مکمل رسیدم و این مختصر را نوشتم تا بهر کس
 بهره برسد تا این ضعف را اندعا خیر یاد دمارند **آفتاب از کونار امام**
محمد سراج الدین سکاکی اگر خواهی که آفتاب را مسخر کنی باید که سه روز روزه
 داری و هر روز غسل کنی و بعد از آن جامه سرخ یا جامه زرد در پوشی و به
 روز در وقت طلوع و غروب آفتاب در پیش آفتاب بایست
 و این بخورات بخین کنی و گوید یا سائر و در مجری که از زرد سرخ بود میسوزد به بار
 مثلت مشعال یعنی روزی دو بار شاترده مشعال بود و خود در میان
 این مند انالیستی و دستها بر سینه حاکم در پیش حاکمان و دایم این
 اسم را میخوان جانک در دل تو بیست پدید آید و در سه روزی
 وقت غروب خونی میکن بر خون که دست دسد اما رنگ
 خون کرده شده باید که زرد بود مثل کاه و بره زرد و غیره و چون خون کنی
 باید که آن شب تا شفق تمام نشیند از مثل بیرون نیاید که روح
 ناطق شمس در آسمانها حرکت عظیم کند و در وجود تو خونی عظیم پدید
 آید و دل طبان شود زینهار ترسی که آن اثر سلطنت باشد و چون
 صدوسی دیگر و ز بگردن تو راهی عظیم میداشود و جان شوی که
 در چشم تو سحر امیر بر او باد شامی را قدر نماید و ایشان جمله از تو برزند

از کسی خواهد که این عمل بکند و
 جان سازد که کسی است
 و مطیع و مهربان و مسخوف
 مان بردار شود و از محبت او
 قرار و آرام بگیرد باید که شب
 بکشد یا شبش یا شبش
 در خانه خالی پاک رود با
 وضو و طهارت و پاک است
 و منتهی بکشد یعنی خطی
 نه دور بکشد بخار در هر کار
 که باز خرابت و پاره رخنل
 و پاره جادو نیز و پاره موم و پاره
 شکسته زیننده روس و قدر
 خود و قدر را دان و قدر
 حرب صندل و قدر

و در روز عروج هر روز یکبار بگوید و گوید که در وقت طلوع آفتاب

علک ازرق و قدر رخنل و جوالک بر آتش نهد و پاره پاره بسوزد و خود در میان آن مندل نشیند و این کلام
 میخواند تا علامت اجابت پدید آید و علامت اجابت آنست که سه می در آنگه معزم احمد اکرم شود

تسخیر آفتاب و زهره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَرْوَاحَ الْجِنِّ وَالشَّيَاطِينِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْكَافِرِينَ
 وَالْكُفْرَاءَ وَالرَّعْسَاءَ وَالسَّلَاطِينَ وَالْأَتْبَاعَ وَالْأَشْيَاعَ وَالشَّيْخَ وَالشَّابَّ وَالْعُلَمَاءَ
 وَالزُّهَادِ بِإِذْنِ اللَّهِ الْقَادِرِ

کشف شود و بداند که کجاست و ارواح شمس بصورت نامی خوب
 بغایت با تو در سخن شود هر روز در شبها خواب از وی
 برود و وی از بزرگی خود در تعجب ماند و دم بدم قومی تر شود و از حد
 پیر و ن زور آور شود زینهار در خود عجب پدید آید و مثل اینهار از بزرگی
 نام خدای تعالی غریب نمیند تا چون شب صد و پنجاه و یکم شود و آفتاب
 فرورود سه کا و سه از طرف مغرب از آسمان پدید آید و سه کا و زرد از
 طرف مشرق پدید آید و چنانک رنگ این کا و آنرا چشم نتواند تحمل کردن
 و بر کمان سواران باشند تا چهار ایشان از نور و در اجزاء ایشان
 از نور دیگره ایشان از نور و ریه ایشان از نور بود و از ایشان بو بسیار
 بهشت آید چنانک کسی بخود شود ایشان بیایند و در پیش او بایستند تا این
 کس بهوش باز آید و برین کس سلام کند و گوید ای بنده عزیز کرده خدای
 و ای بنده قوی بقدرت خدای آمدم از برای عت و داشت نام خدای
 و از برای عت داشت تو بنده کرامی و مبارک باد ترا باد شامی زمین
 تا آسمان چهارم و شادمانی باد ترا سلطنت بر دنیا و باد شامان دنا
 و بر جمله خلایق وی بر خیزد و تو واضع بسیار کند و گوید خدای مرده و باد شمارا
 ای از نیکی ای مقربان عالم نور کو بنده زحمت بسیار کشیدی تا ما را انعام
 خدای و او خدای غر و جل از عالم بالا عالم سنی آوردی مقصود و غرض خود
 بکوی نام ادبایی وی گوید مقصود دیر ار شامت مطلوب اثر قدرت
 حد است جل جلاله و غرض یاد کاری است از شما تا هر روز که در اجمال
 آرزو کند بان نشانی شمار انخوانم و شمار اینم و ما ادناسی من حاصل
 شود روح ناطق شرفی سه اندیکمزه بیرون آرند پس بزرگی بنور نوشته
 باشد

الْقَوِيُّ الْقَدِيمُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
 مَرْمَرًا فَرَأَسْنَا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَخَرَجَ بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَبِاللَّهِ الَّذِي قَالَ ثُمَّ
 نَبَعْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَبِاللَّهِ رَبِّكُمْ
 رَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هُوَ رَبُّكُمْ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَبِاللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا
 ذَٰلِكُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَبِصِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 نام

أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ بِاللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَإِنَّمَا

تَوَلَّوْا فَمَنْ وَجَّهَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَالِمٌ

وَبِاللَّهِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
يَهْتَدِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَاللَّهُمَّ آتِنَا
وَاحِدَةً لَا آلَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمُ وَلَا آلَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ وَبِاللَّهِ الْحَيِّ الَّذِي

لَا يَنْبَغُ وَلَا يَمُوتُ أَبَدًا
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدَّلُوا
فَإِنَّ اللَّهَ يَخْفَى

بِحُجَابِ سِتْرِهِ وَبِهِ اللَّهُ

نام بزرگ خدای تم دبا و دمنده و عهد بندند بدانک این مهره را با یک دار و
بزرگ دار خاک چشم بکس بروی نیفتد چون عهد و میثاق بر بندند آنگاه
بر چرخند و بروند و نور خیزد و تعظیم بسیار کن و دعای بسیار گوی و بجان دعا
میکن تا ایشان از چشم تو غایب شوند روح ناطقه غیبی نیرسند مهره رزد
بیرون آرد که بروی خط نوشته باشد نام بزرگ خدا بر اجل طار و بوی
دمنده و عهد بندند و گویند زینهار این مهره را با یک داری و به سجده کن نهالی
تو ایشانرا عذر بسیار گوی و دعا کن تا بغایتی که از نظر تو غایب شوند
و توجون از مندل بیرون آیی آن مهره دو مهره را خاتمی باز یعنی در
انگشتری کنن و جان کن که در اندرون انگشتری ناپید باشد تا نظر کنن بر
نیفتد و هر که خواستی از آنجا بیرون کن و بخور بر آتش نه و عنایت را یکبار بخوان
چهار خضر شوند و آنچه تو فرمائی بکنند از سلطنت و عظمت و قبض و بسط ملوک
و من که سکاکی ام این عمل کردم و بمقصود رسیدم و لیکن بگویم که چه حالتها شد
و خوفها بر بی شمار دیدم و این واقعهایی که در پیش آمد از هر کس بخت تر
بود تو نیز چون عمل کنی بدانی که چون آسان کرده ام تا هر که مبتدی این معنی
باشد هم این بمقصود رسد زمین مندل را باید که کج اندود کند و چهار مندل
بکشد از زیر یا از بر پنج و هر چهار خط ربع و یک خط مد قدر او اندرون
آن بکشد و بر چهار رکن مندل علم رزد از هر پر زرد یا و نیز دو بر چهار رکن
مندل چهار کاره بزند بشکل مندل جنس من باید کشید که کشده شده است
برین صورت باید بود

تسخیر آفتاب و زهره

فَيُخَفِّرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِاللَّهِ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

وقتی که در منزل میگردی وقت بر آمدن آفتاب و وقت فرود رفتن آفتاب در آید و تا غمت را تمام بخوانی بیرون نیاید و در ایام چشم بر بخورد از و چون بخورد تمام شود و عده غمت تمام شود و حرز شافعی را بخواند و کار دانا را دور کند و علم را بماند و بیرون آید و احتیاج بر و زه نیست در مدت اگر بر بسنده نباشد گوی در حاشی بخورد که آفتاب بروی افتد و آن در که را نیز کند مگر در جاه که آفتاب بروی نیفتد بجاایت بد باشد و در کونور و خورشید مصور بسیار بیند بهتر بود اگر جامهای نفیس بوشد و بنوشد با کست خلایق قول از سطا طالیس و دیگر آنکه بخورد فرموده اند از قیاس سجده بغیر از خدا ایرا نشاید و آفتاب مطیعت و هر که سجده کند مگر کز میخ او نشود و اسما الله خواص ندمد و شمس خشم گیرد و چون از منزل بیرون آید آتش بر غمت در وقتی که نزدیک بود محو شدن و این کس را بسوز سازند برادر زاده او من جن کرد و بخت و این مشهور است بعد از سوختن او من دانستم که جن منی باید کردن و بر من قول مذکور عمل کردم و نیک آمد و بپوشد و عالمیان نبرد انست که من جگدم و ایشان جگردد و الله اعلم و بخورات که در مدت تسخیر شمس باید سوختن اینست که در سفیده و زعفران و مشک زرده و کل سبزه و ملبه زرده و کل ناره و عود قمارس کنگک دریا و اشهب مصری و اینها را حور و بکوب و بچین کن با کثیره الوقت حاجت **حرف شافعی** گفته شده بود در اول اینست **بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني اعوذ بنور قدسك وعظمت طهارتك وبركت جلالك من كل آفة وعامة ومن شر طوارق الليل والنهار والجن والانس الاطارقا يطرق بخير يا رحمن يا رحيم اللهم انت غياثي فيك اعوث وانت ملاذي فيك الودود**

هو العزيز الحكيم وباللہ الذی
زین للناس حب الشهوات
من التوب والابتن
والفطیر المقنطرة من
الذہب والفضة و
الحیل المسومة والانعام
واحرث ذلك تناع
الحیوة الدنیا والآخرت

حسن المآب وباللہ
توقی الملک من تشاؤ و
تنزع الملک من تشاؤ
وتوقس تشاؤ وتذل من
تشاؤ بیدک الخیر الذی علی کل شیء قدیر توج الیل فی النهار وتوج النهار فی الیل وتخرج الی من
المیت وتخرج الی من حی وترزق من تشاؤ بغير حساب وان الله کان علینا کبیرا انت

توج الیل فی النهار وتوج النهار فی الیل وتخرج الی من
المیت وتخرج الی من حی وترزق من تشاؤ بغير حساب وان الله کان علینا کبیرا انت

تسخیر آفتاب و زهره

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَبِاللَّهِ عِنْدَ مَفَاتِحِ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيُعَلِّمُ مَن يَشَاءُ وَالَّذِينَ يَبِطُّوا فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ لَا

بیط و لایابس الا ذنوب
مبای و بالله انذی بریح
السموات و الارض انی
یکون له ولده ولم تکسر له
صاحبه و خلق کل شیء
و هو بکل شیء عليم ان
ربکم الله الہ خلق السموات و الارض
فی ستة ایام ثم استوی علی العرش
یفتی الیل و اتھا ربکم حسنیبا
والشمس والقمر و النجوم صخرات
بامرہ الا الکل و الامر بتبارک
رب العالمین و به قل اوحی
الی انہ اجمع لفر من
الجن فقالوا انا لله
قرا انا عجباً یهدی الی
الرشد فامتابه ولن نشرک بریبنا احداً و انہ تاجد ربنا ما تخد صاحبہ
ولاولد و انہ کان یقول سفیها علی الله شططاً و انا ظننا ان لن نقولک الا

انت عیادی فیک اعوذ من ذلت لالجبارة و خضعت له عناق
الفرغته اعوذ بجلال وجهک رقاب من حنیک ومن کشف شرکک
ومن نیان ذکرک ومن تقصیر عن شکرک انا فی حرک لیل و نهار
ونوی و قدری و طعنی و اسفاری ذکرک شعاری و شاؤک دناری
لا اله الا انت تتریبها لاسک و تکریبها لیسجات و جهک احرنی من حرکتک
ومن سوء عتاکک و من سیات عذابک و اذخنی فی حفظک و
عنائک و حدلی بحیرتک رحمتک یا ارحم الراحمین بسم الله الرحمن الرحیم
عزمت علیکم آیتنا السلطان المستغنی والسند القاهر بحق عظیم
و طعموشن رحیمو طروش وکی کوروش سمور اش طلعموشن
اجب یا مند لاش طرمینعا دیش بحق ار عیمو جرش بیمو عطش
اجب دعوق انت الملك المستولی بحق منذ الانوار العظیم
تشی منتری از قول شیخ هدایج الدس حکاکم الکرخو ای که منتری
را التخری کنی باید که صد و شصت شش روز و زوزه داری و درین مدت
صد و شصت شش روز هر روز بنما دبار بخوانی عرمت شش را و هر روز
کبار طهارت کنی و چون مدت صد و شصت و شش روز بگذرد و
خازید کن و آن خاز را کچ اندود کن و در آن خانه مندل یک شش حنظل
بخش ربع و کنی مدور و در روز و در شب دو بار و در بیت و یکبار
این عرمت شش را در میان نشسته بخوان و چون عرمت تمام کنی
این چهار اسم را بخوان و بر خود بدم و از مندل بیرون آس تا ترا کسبی
نرسد و آن چهار اسم انیت یا شعلو جرش یا جیلو عطش و یا
و جلموشن و یا طرخموشن و از مندل بیرون آس و این تسخیرت

تسخیر آفتاب و زهره

وَالْحَنُّ بِإِذْنِ اللَّهِ كَذَّبُوا بِآسَاءِهِمْ وَأَجَابُوا وَأَطِيعُوا وَعَزَمْتُمْ عَلَيْكُمْ بِغَيْرِ أَمْرِ اللَّهِ الَّذِي
عَزَمَ الْعَقْلَ وَالسُّدَّ الَّذِي تَرَهُ قُورَاحُ فِي الْأَجْسَادِ وَلَا يَكُونُ لَهَا قَرَارٌ

صد و شصت شش روز است و درین مدت هر روز غسل باید کردن
و در وقت یکی شب و یکی بر روز باید خواندن و در پنج روزی خونی باید
کردن از هر چه دست دهد و مسج حیوانی نباید خوردن بغیر از خون که
از برای شتر می کشی چون پسی رو بر یکدرد از مدت تسخیر دل وی طمان
شود و سببت عظیم در دل وی مید استود خاکه بند ارد که دل از قفس سینه
وی بیرون می آید و جمله علما و مشایخ و قضاة و اهل اعتبار و پیران و اوضاع کنند
و مطیع شوند و در باید اد در شب بر سر خود از سنگهایی که از زر مغزی بود بسیار
باید و چون جهل رو رکدر و خویشتر را عظیم متصرف مند و جان شود که
هر کس از اوهد ار عالمان و مشایخ و قضاة و غیر آن هر چه بگوید و هر منصبی که
ایشان را باید توان بخشیدن و اثر در ازی عمر خود را بداند و در خود بزرگی
و وقار پند خاکه بر خلق از رفتار و گفتار وی در عجب باشند و مع عالمان
بوی مشغول شوند ز نههار اگر تشریح نمس کرده بود خود را از حضرت مع نگاه دارد
که بادشاهان را بروی کار دینی موجب ماصرت بوی رسانند و بکشند و اگر تخریح
کرده باشد باکی نباشد و چون دهم آخرین صد و شصت شش روز منشدن
باشد اند اسهای وی بغایت کرد ان شود و در پیش وی مردم بسیار آیند و
مال و زر آنچه دارند بروی عرض کنند و من وی شوند و جمله علمهای مشکل کس
نتواند کردن بروی مکشوف شود و آن اقلیمی را که تعلق عشری دارد و آنچه
ضد وی است تهر چه خواهد تواند کردن و هر جای که خواهد تواند گاشتن
و جمله مقاصد و مطالب حاصل شود و آنکه در اختیار بود تا چون شصت صد
شصت و شش شود و لول در زمین رسد شود و ز زرد در آسمانها اقد و ابر
آتشین بید شود ز نههار آن کس تر رسد و آن ابر بوی وی متوج شود و

وَأَيْنَمَا تَكُونُوا فِي الْبِلَادِ يَأْتِ
بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا وَحَشْرًا
لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنْ
الْحَنِّ وَالْإِنْسِ فَعَلِمَ
مَا تَدْعُونَ وَحَشْرًا
هُمْ فَلَمْ يُقَادِرْ مِنْهُمْ
أَحَدًا عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
بِامْعَشِرِ الطُّمِّ وَالزُّمْرِ
أَحْضِرُوا أَنْتُمْ
وَأَصْحَابَكُمْ وَجُنُودَكُمْ
وَأَوْلَادَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ يَهُودًا يَأْتِيكُمُ التَّوْرَةُ وَبِإِذْنِ اللَّهِ كَذَّبُوا بِآسَاءِهِمْ وَأَجَابُوا وَأَطِيعُوا وَعَزَمْتُمْ عَلَيْكُمْ بِغَيْرِ أَمْرِ اللَّهِ الَّذِي

وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مُسْطُورٍ وَبِأَيُّهَا شَرَاهِيَّا أَدُونِي أَصْبَاوَتِ
أَلْبَيْدِي وَبِأَيُّ نَسِيمِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ فِي التَّوْرَةِ وَبِأَسْمِ

چون زمان

تسخیر آفتاب و زهره

الذی تجلی الرب لموسی بن عمران فتقطع الجبل من أصله وخرموسی صغفا
 وباراسم الذی فلق البحر لموسی بن عمران من بنی اسرائیل فكان کل فرق
 و چون زمانی صبر کند آن ابر آتشین نزدیک رسد و از میان آن ابر و صورت
 که از آن خوبتر ممکن نباشد برسان دود و دود پیکر ایشان مانند دود کوه زرد و
 در پیش ایشان دراز بود و در روستهای ایشان دو صحنه باشد از نور و از
 ایشان نور ریزان بود با هر خدای که غر و جبل و ایشان سوار بودند و کعب
 ایشان را چشمه ها مختلف باشد مانند زمره و برهه باشد از نور و نزدیک
 اکس بیاید و یکی نتاج از نور بیارند و یکی دواج از نور بیارند و در برابر
 اکس کند باغ از تمام و گویند ما با هر خدای که و بنام بزرگ او بیاییم ای
 بنده بزرگ خدای ترا مطیع شدیم از ما مقصود را انجامه و این بر خیر و بگوید
 من چون عدد شمار انوائم خواست اما آنچه شاد در حق من از مسک کردید
 خدای که بلطف خود شمار زد و سد از خیر کنون عرض دوستی و الفت و
 شماست و دیدار مبارک شما و از مهر اعظم که بدان ملائکه را می توان
 دیدن و بدان بر آسمان می توان شدن و بدان نور می توان شد و بدان
 در عالم نور طیران مستوان کردن و بدان دفع مکر میتوان کردن بحسن
 و سیدتاسن بیاد کار نگاه دارم و هر که که خواهم شمار بدان بویتم و مقصود
 پیام و عالم شوم و بر جلد عالم و عالمیان هر چه خواهم توانم کردن اسما
 از این نویسم که بدان مهر آنچه نوشته شده است اما کس تاخی نکردم که
 شرط ادب نباشد با وجود اکس دیدارم و گرفته ام و حله عالم نیز ننداند آنچه
 من کرده ام و میدانم و آنها که نکرده اند و نمی دانند چه تا نا کرده نوشته اند
 و مثل این آسمان ابغیس حروف گفته اند اما ندانسته اند و الله اعلم
 بدانکه ایشان را دود مهر بود یکی سبز و یکی کبود و بدان بجز نور نوشته شده باشد
 آسمان بزرگ خدای غر و جبل و از وی در دنیا بجهت آید چنانکه عشاء
 لئال و النوا و الظل و الحور
 کما والابصر و اخی الموتی باذن الله عز و جل و ان کنتم من
 الارواح المحوسبه عزمت علیکم بابراهیم خلیل الله و صفویه

كالطود العظيم وان
 كنتم نصرانيا نحن الا
 نجبل الا عظيم و بحق
 عيسى ابن مريم روح
 القدس و باسقف
 الكبر و بدین النصیر
 و بیو المرکز و
 الصلیب و بیت
 المقدس و باله
 سیم الذی نطق به
 عیسی فی المهد
 صبا و ابری الا

تسخیر آفتاب و زهره

حَبِيبُ اللَّهِ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي نَحَا اِبْرَاهِيمَ مِنْ تَارْمُرُودٍ يَا نَارَ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا
عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَبِصُحُفِ اِبْرَاهِيمَ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّارِ وَالنُّورِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالطَّلَمَةِ

وَبِالْإِسْمِ الَّذِي كَتَبَ

و از بای در افتد و دوسه روز ماید که بهوش باز آید و هرگز لذت آن از دماغ
وی بیرون نیاید آن مهر یا را بتودهند و ترا عذر خوانند و باز کردند و عهد
گیرند که یکس تمامی اصلا دست نزنند و چشم تو جان روشن شود که تا با آسمان
ششم به بیند هم فرشتگان از بقدرت خدای عزوجل و این امر از حد ابریت
و از حد آنب انسانیت بیرون است و کس این را تا زینند نتواند
فهم کردن و بسی گمراه شوند و در عجب بانند از بزرگی خود و از درازی عمر و
معلومست جمله انبل دانند که این چنین امر از حدای عزوجل را بر بروج
و ستارگان نوشته است بلکه اینها را بر اینهاست است و غایت و
بخوروی ده مغال باید سوخت هر روز و هر بار پنج مغال و در خواندن
اسما الله و قران البتة از حرام احراز باید کردن و چهار علم بر چهار ربع
مندل باید فروردن و در خان باید شستن و در دهه آخر اگر غدا کلمه خود
بهمه باشد و سخن نیز باید که کلمه گوید و چون از خواندن غمگت فارغ شود
اکثر اوقات بخواند قران و یاد کردن خدای تو مشغول باشد و دل خود
صافی دارد و جامهای پاک نوشتن تا در دل مشتری دوست داشته شود و
صورت مندل است

عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ
وَالْقِي فِي النَّارِ فَلَمْ
يُحْتَرَقْ وَجِي ذَهَبٍ
دُشْتِ وَأَذْر
خَرْدَادِ بُرْزِينِ
أَزْرَكْتِ

وَالشَّامِرِيِّ وَبِعِلْمِ
الغَيْبِ وَبِضَوْءِ
النَّهَارِ وَبِقَطْرِ الطَّرِ
وَبِقُوَّةِ الْحَدِيدِ

وَبِسِتَّةِ الْحَمَالِ وَبِهَوْلِ يَوْمِ الْمَخَافِ وَبِالْإِسْمِ الثَّمَانِيَةِ
الْمَكْتُوبَةِ فِي قَبْلِ الشَّمْسِ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي يُنْسِي السُّحَابَ التَّقَالِ

دن نادر

و بِالْإِسْمِ الَّذِي لَيْسَ بِسَمِّ الرَّقْدِ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَأَ نَكَّةً مِنْ خِيفَتِهِ وَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمًا
بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْقَدِيمِ وَالْكَعْبَةِ وَالْإِيمَانِ وَالْبَنِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَ

عَلَمَائِهِ وَرُؤَسَاءِهِ
و بِالْإِسْمِ الَّذِي نَزَلَ
بِهِ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
فِي يَوْمِ الْأَثْنَيْنِ وَ
بِالْإِسْمِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلِ
لِلْجِبِلِّ الْمُحْسِنِ الْقِفَالَ
لِيَأْتِيَهُ وَيَكْلَلِ بِاسْمِ اللَّهِ
فِي التَّوْرَةِ وَآلِ الْبَحْلِ
وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ

و من باید که مندل را بنشین میل بولاد بکش و اگر بدو کار دکشی هم شاید
ولی کار دارا شب و روز درین مدت نباید پیرون آوردن که
از این بخوف باشد و وقتی که از مندل پیرون آید این چهار اسم را که
گفتم بخواند و بر خود درد و کفورات انیت ^{سند روس} و بوسه
خفخاش ^{دیه و میوه و عنبه و زعفران} اوزان مداند کند که را
بگوید و با هم عین کند و هر روز و هر شب ده مثقال از سن بسوزد و این
عذمت را بخواند تا مراد حاصل شود و غریبت انیت ^{بسم الله الرحمن الرحيم}
**عذمت علیکم ایها السند الطاهر النقی بحق عظیموش و جلعطوش
دمقوعیوش یا طلعیوش جلعوش بحق عطفناش قره هوشوش**
اجب دعوتی الملک الاوحد القدس بحق اولانک البهت
یا ذهانوش همیطیش و بحق جفک و عذمت ربک العظیم
بر جفک یا ارحم الراحمین ^{تسخیر زحل از قول شیخ محمد صالح الدین}
سجلی هفتاد روز روزه دارد و جامه های پاک در بوش و ترک حیوانی
بکن و خاز بید کن که نزدیک آب بود بوسه زحل بتوزسد و مدت
تسخیر وی هفتاد و هفت روز است و آن خانه را پاک ساز و یک جامه
صوف سیاه بپوش و در بوش و کرده را رنگین کن و ما در دم گوی و
در جامه های موحش می کرد و وقتی که از مندل پیرون آید و در خانه آنها قدیم
و کورستانها می ویرانهای رود ایم این چهار اسم بخوان و تعویذ کن و بر
کردن بیند تا هیچ وقتی بتومضت نتواند رسانیدن قبا آفتاب را مخ
کنی زینهار کرد تسخیر زحل کردی که هم هلاکت بود و چهار اسم انیت
یا عید ملوش قره عیطناش موشیطیهاش شرعوشوش هر روز

و بِالْإِسْمِ الَّذِي هُوَ عَلَى سِنِّ دِقِ الْعَرْشِ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْغَالِبُ الَّذِي
لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ وَلَا يَنْجُوا مِنْهُ هَارِبٌ وَ بِاللَّهِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

و بِالْعَرِشِ الَّذِي لَا يَرَاهُ إِلَّا الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَنْزُولُ وَ بِالَّذِي نَسَمَ الَّذِي حَمَلَهُ
عَرْشِ بَلْقَيْسَ إِلَى سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهَا السَّلَامُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ

دو بار یکی اقل روز و یکی آخر روز و یکی اول شب و یکی آخر شب در مندل درای
و هر بار هزار و صد و شصت و شش بار این عنایت را بخوان و مندل سهنت
میل بکش و میله بار در خطها فرو بری خاک پر و نیا سی و چهار علم در چهار
سج مندل بر پای کنی و دو حجر سفید و دو سیاه از صوفی و در شبار و زسی
دوازده مثقال بخور کنی و چون خواندن را تمام کنی این چهار اسم را بخوان
و بر خود دم و پرون اسی و اکثر اوقات با طهارت باید بودن تا مدت جهل
روز بگذرد استخوانهای وی کلان و قوی شود و قوت عظم در وجود وی
پیدا شود و بر عالم در چشم وی حقیق شود و جمله کنوز و دقایق بر وی مکتشف
شود و دل وی ترسان شود و در نظر مردم عظیم هیبت نماید و خلق از وی
بترسند و علمهای دقیق که تعلق به بنانا و کنجها دارد و در خود نمید که اگر دست
یا پای بر شک زند چشم آب پیدا شود و اگر درختی بنشانند در کمال همان مقدار
بیالده که بعد سال در جای دیگر بنالده و اگر خواهر که کرما و سرمار اذغ کند و اگر خواهر که
کرما و سرمار ابا قلیم کار در خاک بچیند و چون مدت صد و شصت روز بگذرد
و در آخرین شود خواب از وی برود و دل وی عظیم لرزان شود و هر که نظر
کند اگر بفرم نظر کند ببرد و اگر بغیبت نظر کند کمال باید در برج وی خواهد در دست
بر برج نهد و خواهد که چیزی دیگر شود آن شود که وی خواهد و اگر بخواهد
بشود چون شب صد و هفتاد و یکم شود آوازهای مهیب شنودن که در
زمین لرزه افتد و دلش امسک دهان کند و اندامهای وی چپس بگرد
معلوم شود که همین دم میخواهد شدن کنگاه سنت بیات از آسمان
پیدا شوند بر مثال سنت اثر درهای سیاه و جهان از ظلمت او در چشم وی
عظیم تاریک شود باید که ترسد که همان دم آنها از نظر وی غایب شوند و

إِلَيْهِ طَرْفُهُ وَ يَجْتَنِي
الْأَنْبِيَاءُ وَالْأَوْلِيَاءُ
وَبُوحَى الرَّسُلِ وَ
بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ بِلَيْلَةِ
الْجُمُعَةِ وَ بِقُرْبِ الْجَنَّةِ
وَبَعْدِ النَّارِ وَ
بِيَوْمِ الْفِطْرِ وَ بَعْدِ الْخِضْرِ
وَبِأَرْضِ سِمْ الَّذِي اسْتَعَاذَ
وَ اسْتَعَانَ بِهِ كُلِّ
مَلَكٍ مُقَرَّبٍ وَ نَبِيٍّ
مُرْسَلٍ وَ يَجْتَنِي آدَمَ
أَبُو الْبَشَرِ وَ نَسِيتُ
وَسَمِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ
وَالْأَوْلِيَاءَ وَ يُونُسَ وَ مُوسَى

تسخیر آفتاب و زهره

وهارون و داود و سليمان و ذكربان و يحيى و عيسى و ايوب و يونس و هود
 و شعيب و الياس و صالح و اليسع و لقمان و ذالكفل و ذوالقرنين
 و طالوت و عزير و محمد صلي الله عليه و آله و سلم و كل ملك

مقرب و نبي مرسل
 و خاتم سليمان ابن
 داود و آله من
 سليمان و آله

بسم الله الرحمن الرحيم
 اَللّٰهُمَّ عَلِيَّ وَاَتُوْنِي
 مُسْلِمِيْنَ اِدْرَاكُوْا
 وَهَبْهُوا وَاِذْهَبُوْا
 وَاِحْرِقُوْا فِيْ هَذِهِ السَّمَةِ

قرب فلان ابن فلان و عشق
 و محبة و مورد فلان نیت فلان
 از مرد فلان فلان ابن فلان

بعد از آن مکی کسی پیدا شود سیاه جرده و گشیده ریش و تن وی بر شمال کعبه عظیم
 باشد سیاه بیاید بر پشت مرکبی نشسته باشد وی را شش دست بود و دو پای
 بود و سر بود و دندان وی پرانش بود وی بدبو ماند و زحل بر بالایا نشسته باشد
 و قطعاً بتواتر نکند تا یک ساعت و چهره جزه در تو نگردد و بعد از آن
 لطف کند و گوید ای بنده بی ترس و بی بیم بخایت خزه چشمی از من می ترسی
 گو که بمن جا میداری آن زمان در جهان عظیم آوازهای باهیت پدید
 آید و دل این کس از جای بشود ساعتی باید تا بخود آید این بار بگو بهر آن
 بزرگ حدیسی تو جل جلاله بار حدیسی عزوجل آمدید و برنجندید من محتاج بودم
 بملقاس شما و مقصود ما دارم از شما و غرض دانستن بزرگی نام حدیسی عظمت
 شما بود تا به بنیم شمار او گوید که ترا جوی باید این کس گوید که خاتم شما گوید که بدیم
 و خاتم پروان آورد که از بوسی وی همه عالم معطر شود و از خوشی آن بوسی اگر
 این کس بیه بود و ریش سفید شده باشد سیاه گردد بفرمان حدیسی عزوجل و اگر
 سرخ بود نیز سیاه شود و اگر جوانی که مرد شود نیز بشود و البتّه چون شود حمله عالم
 از حسن او سرگردان شوند و چون خاتم بروی او رسد بروی مالدهش
 چهار بار یا سه بار بر پیشین شود و اگر کور بود بینا شود و اگر شل بود کیرا شود
 و اگر پوس بود کیر نکند و حکم زبانها بداند همان دم بقدرت حدیسی عزوجل و
 آن خاتم وی از ماه روشن تر بود و از نقره سفید تر و بر آن خاتم خطی باشد
 از نور سبز که اگر این کس خاتم بر چشم کور یا مالدهش کرد زحل بروی حجت چشم کیرد
 و سخت گوید که زینهار بر چشم کافران و جهودان و ترسا و مشرک تمامی تا در
 عذاب نیفتی اکنون من با حدیسی عزوجل مطیع تو شدم و به گاه که از ابا بن
 خاتم جوان حاضر شوم و درین ساعت ویراناید که تعظیم بسیار کنی از بزرگ
 آنک

محن جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و رؤفیل و شمیمائیل
 و صیطرفن و ان لم تفعل تسلط الله علیکم مطلقاً

الموکل بالارض و بالملک معه سبعون الف جناح تطير بين الابرجة
يخرج من فيه مقطعات النيران ترمى بها لا يجب عن يمتي يرسل

نزداد جهان بچ تشویش دگر نماند و متصرف کل شدی و جمیع اادانایا فتی و
جامع جماعتی و مطالب عالمیان حاصل کردی بعون الله تبارک و تعالی
انست پورست کندره میوه بلبله ساهه عزیز رفت پورست سروده و صورت
مندی انست *کار*

آواز ان بجز بر ابریم دیگر کیوب و با نام بیامیر و عجن کن و خشک ساز و بعد از
ان هر روزه مقال بسوز و ان غمکت وی بسیار بزرگ است و کراتی
دارد که این غمکت را بسیار خواند متصرف کل شود جناحی نه بر خواهد از حب
و بغض و غیر آن تواند کردن خواه بتخی این مشغول شوک و خواه مشغول و در
این غمکت عجیب و غریب بسیار است اگر بوصف آن مشغول شویم
بطول ایجا در زینهار در خواندن حاضر وقت باید بود و ان تنگی مشکله بین
تنگی است و درین تنگی خوفهای عظیم است و من این را آسان کرده ام
تا ایله و اهل علم بدانند که چگونه تصرفها کرده ام و حق عظیم اثبات کرده ام در

طالبان این غمکت انست *بسم الله الرحمن الرحيم غمکت علیکم ایها
الملك العظيم القاهر الجبار القادر الوافي الشايع النظر كبر الخط
عظيم الغضب ذو الفضل الكامل بحق طمعیاش جمعیو عیش غطوناش
سنوهایش طوقیوش جلموعیت عمیت یا طیبینوش شایعوش*

یا عبد الرحیم زاهد
یا عبد الرحیم و یا ابو الخاریث و یا با فروه و یا عنقیره
و یا شهنشاه و یا شهنشاه
و یا شهنشاه و یا بوبرین و یا ابو الفضل و یا باملک و یا با محمد *طراز*

علیکما شواظ من نار
و نحاس فله تنصرا
و غمکت علیکم یا معشر
الارواح و اسحر شیخ
و الوسواس و الفساد
اهل
من جنود الشیخ الکبیر
ابو مرقه ابلیس رؤس
الشیاطین خاصیه
و عمومیه و اتباعه
و اشیاعه و اولاده
و کاخلیه و جنده
یا عبد الرحیم زاهد

تسخیر آفتاب و زهره

یا بایحی یا باذکریا و یا با سلیمان و یا با خالد و یا با قمر طشا و یا جابر و یا سعید
و یا صخر و یا مسیله و یا عینه و یا با صری و یا زوبعه و یا ذنهنش

و یا شیوه و یا
مذهب و یا بر قینو
و یا مها کال اکبر
و یا لا قیس و یا
میمون الزکی و یا
میمون الحیثی و یا
ابيض و یا اسود
مجتی انفاس عمرائیه
وسریانیه و عربیه دیوانیه
و مجتی کلمات الغرام و
مجتی هذه الاله سماء الله
المخزون المکنون الطهر
الظاهر المظهر المقدس

و یا میمون بدلی

طو کو دنویش حلیمویش طو و کنویش قرقر شویش حلیمویش اجب
دعوتی یله بهایش ذر ووش سبطش سیمطیش اسماء کت ایما الشیخ
القدیم التاکن بحق ایانک العظام و بحق خالک العظیم
انقول شیخه سرخ الدس ساکی چون خواهی که مرغ را تسخیر کنی مستعد
و چه روز روزه باید داشت و جامه سرخ در بوشیدن و کمره زرد و جامه
پایان سرخ باید پوشیدن و دستار زرد بر سر باید بستن و خانه پاکیزه بیا
باید کردن و در آن خانه بر پنج میل از بولاد مندل یک شتر مربع با منصف
یعنی مربع طولانی بر دور و است و زینهار تا آفتاب را تسخیر کنی
بشتر مربع مشغول مشو تا ملاک نشوی و مندل بجاک سرخ و کج بیند ای و
بعد از آن مندل یک شش و چهار کار در هر چهار طرف فرود در چهار طرف خانه
بر هر طرف یک یک اسم از این چهار اسم نقش کن تا مضرت نرساند و آن
چهار اسم اینست یا سبطش یا طلعت یا طر فوعش یا شیوعش
هر شب یکبار در مندل نشیند و چهار صد و چهل و یکبار دعوت تسخیر را بخواند
و بخوردی سوز در شش پنج مثقال و اگر طلوع وی را نتواند یافتن بخورد در
مقابل وی بسوزد و اگر نیابد باکی بنود در میان مندل بسوزد و هر روز پنج مثقال
بسوزد و دعوت بخواند و زینهار در وقت پروان آمدن کار دنا را دور
نکند و میلهها را نیز دور نکند و پای راست از مندل پروان نهد و این پنج
اسم را بخواند و بر خود بدد و تعویذ کرده باشد و در کردن بسته باشد هر بار
وقت پروان آمدن از مندل چهل و یکبار بخواند و بر خود بدد و بعد از آن
پروان آید تا سلامت باشد و مدت تسخیر وی صد و چهل و یک روز است
و آن پنج اسم اینست یا قیغوشون یا جله بعیش یا در ثوروش یا طموشون
یا جلدوش

المبارک و باسماء الله لا یعرفه و لا یعلمه و لا یفهمه احد الا
مدونکة القرابین و کبر الجن اجمیین و باسم الله لا یعلم و لا یدری

غیر الله و بلا اسم المكتوب علی جناح جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و غیر این
علیکم احضروا و اجیبوا و اطیعوا دعوة الکبیر و بقوة اسم الله

در روز پیت پنجم حرارت و طبع سردی افتد و همچنین
وسی سرخ نمودن کید و بغایت ترسان شود خواب از جسم وی برود
و در شب بصورت های عظیم خود را بهیبت نمودن کید و اگر خواب
رود در پای های خون پند در های آتش و بر مثال کوهماخون پند چون
جنش شود آس در دست او چون موم شود که رجه خواهد تواند کردن
و روی و اندام وی مثل لعل شود و آرمیان از وی بغایت ترسان
شوند و خود را در پیش وی حویپند و دانند که بروی نشاید مشغول شدن
و جدا او را پادشاهان از دل و جان مطیع شوند و دورت دای وی
کنند و چون شب جهل و یکم شود در صورت خوفناک بیاید و با وی
اگر سرخ بیاید چنانک مرغ را در میان گرفته بود و در میان آن اگر کوه های
سرخ آنتین پند و مرغ را بویپند بر حیوانی بر مثال کوه سفیدی اما عظیم
بزرگ باشد چنانک از کوه بزرگ عظیم بزرگتر بود و بر مثال کوه سرخ
نشیپه باشد و تیغی عظیم بزرگ و سرخ بر سر نهاده باشد و آن تیغ بر سر نهاده
اندام او نیز لرزه افتد زینهار نگر نبرد و نترسد که بد بود بعد از ساعتی
ده طبق بر سر کرده کس سرخ روی پیدا شود بر هر طبق مقدار نه ار
یا قوت سرخ بود و مقدار نه ار لعل رمانی و مقدار نه ار ننگ و مقدار نه ار
بود و بر هر طبق یک تاج از لعل بود و یک تاج از یاقوت و یک تاج
در دست مگردانه یاقوت بود و نام این کس بران انگشتری نوشته
شده بود و در دست خود برین کس شار کند و این کس را در کنار
کرد و در دست بنشارد و خدا اس برکت کنار گرفتن مرغ این کس را

العظیم الاعز الاجل ^{الکرم}
اسرعو اقری بحق
ستر هذه الاسرار
ادبر کوا و هیجوا
واذهبوا و اخرجوا
و نهزعو و قلقلوا
قب ۳۲۲ ع غنود
و مودة و و سوسه ملان
بنت فلان ان لانت نائمة
فایقظوها وان کانت
قاعده فاقموها وان
کانت قائمة فامسوها
واظهرها علیها علامة
العشق و عینها بالدموع و قلبها بالحرورق و تسلطوا علیها و علی
کل جسم و جوارح بدنها هو الکم و هیبتکم و خیالکم

زودین

أَشَدُّ الْهَيْبَةِ وَتَضْرِبُهَا ضَرْبًا شَدِيدًا حَتَّى يَأْتِيَ إِلَى افْلَانِ نَبْتِ مَدَانِ
العجل الوحا الساعة الحريق النار عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَمْعَشْرَاءِ رَوَاحٍ وَ

الشياطين الجن
والمتمردة والبغاة
والعصاة والفساق
في مشاهير الارض و

مخاربها او في اليمن
او في اليسار في اقطارها
السموات والارض
عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ عَلَى

الكافر منكم ومن يكن
يسكن الهواء وسكان
المقابر وسكان النواريس
وسكان الارض والجبال
والاودية والصحاري

و ميل 2

زور منت نریدد و غضب منت بلك وقوت و کرانی پل و بعد از ان
و چ گوید که ای دوست من در جهان از من می ترسند و مرا دشمن میدانند
ترا خدای بزرگ و دلت عظیم را تمام اوست که رفتی و بمن آشنائی خویشی
انگشون من ترا از هر چه در دنیا است دوستانه گرفتم که هر چه تو خواهی آن نم
بعظمت بزرگی خدای خود جل و خاتم خود را بپوشد هم اکنون تکمین خاتم
مرا اگر خواهی با من دشمنان که از مشرق ما مغرب باشد ظهور را معدوم کنی
توانی و اگر سنگها در دست گیری و خواهی عمل شود و با قوت شوند
توانی و اگر خواهی بر یکدنا و بر که در خشان ایا قوت و عمل سازی توانی
بگیر این خاتم را در زینهار از حایض و جنب نگاه دار و چشم بجکس باید
بد و نینفد ما در زحمت نمائی چون این سخهار بگوید بر خیزد و ببرد و مندل
انیت و بجوزات وی انیت صبر بلیل سیاه افیون دار فلفل

بوست نار و عنبه بنوس
برهرا بگوید و عین کند
و هر روز و هر شب
بسوزد باید که اول نیک
بگوید و با هم بیامزد و بگوید
حاجت بکار برود

تسخیر زهره بقول امام محمد سراج الدین سکاکی اگر خواهی که زهره را تسخیر کنی
چهل و سه روز زهره دار و بعد از آن خان را کج بیندای و زمین آغازه
را با خاک سرخ و کج حکم کن و مندل کنش سه میل سه خط مربع طولانی و آغاز از
روزی کن که آفتاب نزدیک بود بجانه خود یا بشرق خود مدت تسخیر وی

وَالْأَشْجَارِ الْمَثْمَرَاتِ وَغَيْرِ الْمَثْمَرَاتِ أَنْ كُنْتُمْ مَشْرُوكًا أَحْفِرُ وَالسُّمُرُ وَ
اصحابکم و خلیکم و اولادکم و قبائلکم و عشیرتکم و ائمتا علم

تسخیر آفتاب و زهره

بِحَقِّ ابْلِيسَ الَّذِي خَلَقَهُ اللهُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ وَاجْلَهُ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ
وَبِعَلِّهِ وَخَاتِمِهِ وَجُنُودِهِ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْوَاحِ الْكُفَّارِ فَإِنِّي أُعْزِمُكُمْ

وَمَنَاتِ الثَّلَاثَةِ وَالْأُولَى

عَلَيْكُمْ بِحَقِّ اللّٰهِ وَالْعَزَا صد و س و مگر فرستاد بر روز دو بار در شب وقت صبح یکبار باید که
در منزل در این و بخورات بسوزی و در روز شست مشال و در وقت صبح

وَمَنَاتِ الْأَوْدَانِ مشال در منزل نشینی و این غمگت را به نیت صد و یکبار بخوانی و چون از
منزل بیرون آبی این سه اسم را بخوانی و بر خود بدی و از منزل بیرون آبی

وَسُدَّاعٍ وَبِعَوْنِ سِدَّاعٍ و لی جامها سفید بوشی و در این خود را پاک داری و اکثر اوقات بخواندن قرآن
و اشعار بزرگان مشغول باشی و چون دولت بگیرد در بوستانها روی و در صورتها

وَبِعَوْنِ وَنَسْرًا وَ مَنَكِي و خوب نگری و سه اسم که گفتیم اینست **يَا طَلِيطِطِشْ وَيَا طَلِيطِطِشْ قَرْمُوشْ** و
چون از منزل بیرون آبی هر یکی که در روی خوف نیست و چون بیست روز بگذرد

وَهَرَبَ رَارِي در چشم مردم خوب غناس و دولت صافی شود و آوازت بغایت خوب
شود و دانش علم او او را ساختن تصنیفها مشکل بر تو روان شود و علم در دست

وَوِشَنَ وَاصْوَرَه غاذا و جمله زنان عالم از خوب صورت و زشت روی و بادشاه و ایر و مطب
و دختران و بر سران امر و جمله ساز با روی زمین چون جگ و عود و موسیقار

وَكُنِسُوا وَبَرَمَا و نی و رباب و دف و پای کوفتن و دل بردن بر تو روشن شود و بدانی
که به از آن ممکن نباشد و بچاکس نداند و آوازت بغایت خوش شود که

أَجَبْتُمْ وَفَعَلْتُمْ بِمَا اگر زن گران بار بشود حمل بر زمین نهد و از غایتی خوشی آوازش هر که
بشنود دیوانه شود و بی تو نشکسید و عاشق تو گردد البته و غیر از تو بگوید که

تَوَمَّرُونَ لِمَا أَخَذَتْ کسی را ایند و خوب روی چشم کردی چنانکه زنان حیران گردند و آوازها
چنینست از مشرق تا مغرب برود و اگر خواهی و اگر توانی و چون شب

وَقَلْبُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ مَعَ حَبْتِ سستی و کم شود در وقت صبح از آسمان سیم بینی که روشنایی پیدا شود و در میان
و عشق و موده و الفت فلان نیت

وَأَخَذْتُمْ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَقَلْبَهَا وَشَعِيرَهَا وَبَشِيرَهَا وَعُرْوَهَا وَمَفَاصِلَهَا
در روشنایی وی سفید بود و در کبکی نشسته بود سفید و از یکد از مردان

وَكُلُّ مَا ارْتَادَتِ السَّاعَةُ أَخَذَتْ تَمُوهَا فَعَيْنَاهَا بَاكِيَةً وَقَلْبَهَا تَقَلَّقُ
و کل ما ارتادت الساعه اخذت تموها فعیناها باکیه و قلبها تقلق

أَحْسَارُهَا وَتَحَرَّقُ فَلَهُ تَقَرَّرَ لَهَا تَقَلَّبَ قَرَارًا وَلَا صَبْرًا وَلَا أَكْلًا
احسارها و تحرق فله تقرر لها تقلب قرارا ولا صبرا ولا اكل

احشایها

لا بد

تسخیر آفتاب و زهره

وَلَا تُشْرِكْ بِهِ، حَتَّى تَأْتِيَ إِلَى فُلَانٍ بِنْتِ فُلَانٍ وَجَهَهَا بِوَجْهِهِ وَعَيْنَهَا بِعَيْنِهِ وَفَمَهَا
بِفَمِهِ وَقَلْبَهَا بِقَلْبِهِ وَصَدْرَهَا بِصَدْرِهِ بِالْمُحِبَّةِ وَالْمُؤَدَّةِ وَالطَّاعَةِ

وَالرَّفِيقِ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
تَسَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُدَامِ
هَذِهِ الْأَسْمَاءِ مَلَائِكَةُ
الْقُوَّةِ مَطْلِكِيَا بَيْلَ
وَمِطْطَرُونَ وَحَبُونُ
المَلَائِكَةُ الصَّافِينَ
حَتَّى يُعَذِّبَكُمْ فِي كُلِّ
مَلْجَأٍ بِأَسْمَاءِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ
وَبِعِظَمَةِ اللَّهِ وَبِقُدْرَتِ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِأَسْمَاءِ
لِسَمَوَاتِ الْقَائِمَاتِ

بودترین آن مرکب و آن مرکب بر شال نقره خام سفید بود و چشمها روی
زرد بود و بر کستوان وی از مردار بود و درینی زهره متفا صورت
بود بر صورتها بی که خوبی آنرا وصف نتوان کرد و بر سر صورتی طبقی
از نقره بود از مردارید که کمی از آن خراج سفت اقلیم بود بر سر آنکس آثار
کنند و بر خدمت کنند زهره با این کس سخن گوید و لطف بسیار کند
و از رنجها و مشقتها برسد و فرود آید و با این کس نشیند و در خنده و در
بازی در آید و این کس از غایت چرت بچود بشود و غش کند زهره پدید
خود سری وی بردارد و بر زانوی خود نهد تا این کس از بوی وی بیخوش
آید از بوی وی سی سال در عمر این کس بیخاید و جهان خوش بوی شود که
از سر راهی که بگذرد یکماه بوی وی در آن راه باشد که مردم بچود شود
و بعد از آن نتوان گفتن که دیگرها شود و همکس آن فکر و عقل بجز
رشد آنگاه خاتم خود پیرون کند و گوید که بکیر این خاتم را در جهان
ترا هیچ چیز احتیاج نباشد و از غمهایی غم کردی و جمله نیکو بیاه عالم
روی بتو آرد و جمله خوبان عالم و مرد آید و نقره عالم از آن تو شود
و با چندین علوم دیگر کنیم و ترا بدرود کند و برود و هر که خواستی بیاید آن
خاتم سفید که از ماه شب جهاده روشن تر باشد و خط سبزی از
اسما الله تعالی بر آن نوشته بود و بجزرات اینست ^{و حکمت الله} میعده میا بیده
کافور لادن نه سوسن مشک بخور باید که نیک بگوید و عجبین کند
و اوزان بر ابرود و بار بسوزد و روزی مشت مشقال و شب
سه مشقال بسوزد و صورت مندل اینست

جای نشستن معزم

المُسْكَاةِ الْمُنْشَاتِهِنَّ
بِالْقُدْرَةِ وَافِقَاتِ
بِالسَّبْعِ الْمُنْتَظَرَاتِ

بغایت محکم آیات بمواضع الاستدلال

بالحجب المترادفات بمجاری الافلاك بمواقع الاملاك بالكرسي البسيط
بالعرش المحیط بالقدرة العلیا التي ليس لها منتهى الغایات بصانغ

وغمت وى بغایت بزرگت واسم اعظم هذا تعال جل جلاله
درین غمت است وزینهار که شک نیاری که کرده ام و دیده ام
ودانسته ام وغمت انست سم الله الرحمن الرحيم غممت عليكم
اینها السیة السعیة المتلبسة بحق عید لموش و جلموش و
قموطاش و هلمو طشیت و هلمو طش و علمو طش و موعوا
هنداش و عیو طیاش و کینو ذرات سبیطیت طلطیوت دحوت
یا زنده اش غلیو ناش ده طاریش اجب من القیوم الدائم العظیم
برجنتک یا ارحم الراحمین ما لیس عطار در از قول امام محمد سراج الدین
سکاک اگر خواهی که تسخیر عطار کنی شش روز روزه داری و بعد از آن
جامه کبود در پوش و کمره کبود و مشتاد رورم باید یا صد و پست و یکروز
که تسخیر شود مدت تسخیر وی صد و پست و یکروز است چون مشتاد
روز بگذرد علامت آن ظاهر شود چون جامه در نوشیدی باید که فانه
بیدار کنی با کینه و در وی مندل بکش سه میل بولاد و چهار کارد بولاد در
چهار گوشه مندل فرو بر و هر روز دو بار بخور بسوزان و در مندل بنشین
وغمت تسخیرانه از و صد و یکبار بخواند و این اسم را در وقت پیرون
آمدن از مندل بخوان و بر خود بدم و پیرون آس و در سه بار سی چهار مثال
بخور بسوزان و باید که دایم با طهارت باشی و هر روز یکبار غسل یاری
و حمامها را باک داری و در وقت خواندن در تفکر باشی در جکونگی
چون مدت سجده روز بگذرد جهان در چشم تو سبز نماید و حرم شوی و دست
کردی و صورتهای خوب در چشم تو نمودن گیرد و همه علوم بخوم و محاسبه
و هیات را بیاموزی به روزی استاد کشف شود و ضمیر جمله خلاق

المصنوعات برب
البریات بمن دانی
فقد لی فكان قاب
قوسین او ادنی و
بالرحمن علی العرش استوی
اعزیزم علیکم
باینها الروها سنین
من عباد الله القالین
وسیارة الله فی الارضین
بحق عبد الکریم المشرقی
و عبد الجلیل الجنوبی و عبد الرشید السیمالی و بحق
علمودکم و مواثیقکم و عزایکم و خاتمکم اجیب حاجتی و ادراکوا

تسخیر آفتاب و زهره

وَهَيِّجُوا وَاحِدًا قَوْا وَخُذُوا قَلْبَ فُلَانِ بْنِ مَلَانَ عَنِ عُنُقِ وَحَمَّةٍ وَمُودَةَ وَسُوسَةَ
 فُلَانِ بِنْتِ مَذَانَ بَابِهَا الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْمُجَبِّينَ الْمُطِيعِينَ الْمَكْرَمِينَ هَذَا

و جمله علوم که تعلق تسخیر و مارنجیات دارد و علم هندسه و نقش بندی و
 تقاض و علم کسبه و این از اسرار اولیاء الله است و قوت بر کرامات
 و علم تصوف چنانک بحکس در جهان این علوم را نتوانند

الاجابَتِ اللّهِ

مُحْفَظِكُمْ وَنَاصِرِكُمْ

بِحَزْ هَذَا الْكَلَامِ بَارَكْ

اللّهُ عَلَيْكُمْ أَقْبَلِ امْنِ

السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ

الْعَجَلِ الْعَجَلِ الْعَجَلِ الْوَحَا الْوَحَا

الْوَحَا الْحَرِيقُ الْحَرِيقُ الْحَرِيقُ

الْقَسَمُ النَّارِ النَّارِ

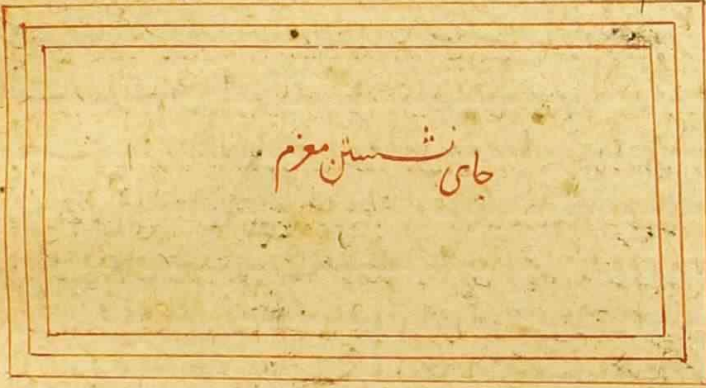
نَمَتِ الْغَرَامِ الْحَرِبِ

فوانه این دیوار
 ساقه بندگی بایه
 که تم نایم با بایه
 بایه بایه

و کلمی و اصول و فروع را بدانی و از حکمت خدای است
 جل جلاله و چون شب پست و یکم شود تختی از آسمان فرود آید از
 زرد سبز و پایهای آن تخت از یاقوت و بدان تخت مردی
 بنی که هرگز بدان خوبی صورت نباشد جامه سبز پوشیده باشد و
 عمامه سبز بر سر نهاده بود و نور از جبین وی ریزد و خوش خلق و خوش
 معا و ره و خوش خوی بود و کتانی در دست وی باشد که نور از او
 ریزد و آن کتاب را بکشاید چون چشم تو بر آن کتاب افتد تو
 بیغزاید و روی تو نورانی شود و جمله علوم عشق و وحدت و آنها که
 گفتیم بر تو کشف شود انگاه وی بگوید ای بنده عزیز خدای جل جلاله
 از من چه میخواهی خواه خاتم اورا بخواه و بگو که مقصود من جمال شماست
 و آن خاتم که بان بهر رنگ و بهر صورت که خواهند بدل بتوان
 شدن و بعالم علوی توان رفتن و هر چه خواهم توانم کردن گوید که کبیر و
 خاتم خود بود بدان خاتم کبیر بود بروی بخط نور یعنی زرد اسم بزرگ
 خدای عز و جل نوشته شد باشد و گوید که زمینها را بکسی ننماید و برود و
 اسم اینست یا عید خوش **قرمومت شهبلیعیش** چون خاتم را بگیرد
 وی بر دو یک ورق در کنار بندل بیاید که سیصد نفع تسخیر دیو و پری و اهل
 خفا و غیران در وی باشد و چندین غرایب و عجایب که بگفتن راست
 می آید بپوشی
 و بر تو

تسخیر آفتاب و زهره

شرح و معانی نظریه در محبت و اورا از هر اینه که در محبت همه چهارده نوبت کلام هر آینه که
 نیت آرزو نوشته است جمع که اینده هر که در عمر حرفه بکبار بخواند از کاستی دل اندک چمن موم
 بکند از دور اگر نیت شخصی معلوم شود و صاحب کشف و سر ارشوی و مندل نیت و عمل بعد

بر نبات یا بر شترینی بخواند و
 به مدت تا خورد هر گز بی او
 نتواند و بی قرار و بی آرام
 کهد و میان ایشان جدای
 نیفتد و اگر هر روز بکبار
 بخواند در بر خه ده هر که اورا
 بنده است در کهد و اگر خواهر
 که کسی از او در بر خه مطیع

بسم الله الرحمن الرحيم عمت عليكم ايها الملك الفاضل الناطق المطمع
 على سر اير الحكيم الغاضبة بحق شرفها ناس سيطرته بحق عيوبه و
 مطعوت قرفو طيبوت ترميو عيش جاهدت ترمووت شله و
 طرشاش عطور اش قيند فوش جلمد موش نراش علبطاش
 اجب دعوتى بحق هذه الاسماء ما در انيش ملبش بوعه الله و بوعه
 هذه الوعيت ما تسخير قول سجد سراج البر كلكي رحم الله عليه
 اگر خواهی که تسخیر کنی سه روز روزه داری بعد از آن خانه یک پنداسی
 و در وی مندل بکش و زمین خانه را اینچ که اندود کن و پنج خط بکش
 و یکی خوب نار بیار و بروی این خاتم را بابریشیم سبز یا ویز و مندل
 را چهار پیل نقره بکش و یکی کار د بولاد و سرهای حطها فرو بریزل
 را و کار در او بر چهار طرف نیز چهار کار د بولاد فرو بر و سه روز و دو
 بار و سه شب دو بار تا روز بخوری بسوز و غیبت میخوان چون
 نزدیک صبح شود بیرون آی از مندل و در وقت بیرون آمدن ه

و عاشق کنی اول باید که
 جاباب بنشیند و جامه پاک
 بپوشد و بوی خوش بوزاند
 و سوسو بار این دی بخواند
 بنام آن شخص که آن شخص

در زنجیر بنام بکسانه در تورم و اگر بر آب و بر میوه سه بار بیدد بنام او کار دار و
 و نام خدا و مادر خود به و تا بخورد محبت بسم الله الرحمن الرحيم قد شفعا جبا

این

تسخیر آفتاب و زهره

